

KNJIGA

feljton

PUTOVANJE U

carstvo zla

Jürgen Todenhöfer bio je prvi zapadni novinar koji je, uz kalifovo sigurnosno jamstvo, posjetio teritorij pod opsadom ISIL-a, a Nacional donosi ulomak iz njegove upravo objavljene knjige 'Deset dana u 'Islamskoj Državi'', u kojoj iznosi zastrašujuća svjedočanstva vojnika, krvnika, liječnika, sudaca, ali i običnih građana o tom krvoločnom svijetu

Nekoliko dana poslije, 23. listopada 2014., ponovno sam putem Skypea nazvao Abu Katadu. Razmijenili smo tek pokoji riječ u vezi s našim posjetom njegovoj majci. Nisam joj želio stvarati dodatne poteškoće jer je ionako postojao strah da se prisluškuje svaka riječ. Slijedi kratak protokol mojeg zaključnog razgovora s Abu Katadom prije putovanja u „Islamsku državu“:

J. T.: U posljednje vrijeme ste rijetko na internetu. Na taj način sporo napredujemo. To je baš šteta.

Abu Katada: - Da, sve traje malo dulje nego što je planirano.

Uskoro će u Siriji biti veoma hladno.

- Točno. Preko dana je još sasvim ugodno, 25 stupnjeva ili tako nešto. Jeste li dobili pismo?

Frederic ga ima. Želio sam Vam još jedanput reći: jako sam zainteresiran za dolazak. Zanima me jeste li još uvijek teroristička gerilska skupina ili zaista pokušavate poput osvajača osnovati državu. O tim stvarima jedva da se u javnosti raspravlja. No, ja trebam pouzdano osiguranje. Jedina mogućnost koju vidim jest da se objavi poziv zajedno s jamstvom. Tako da budete javno obvezani diljem svijeta. Ne gajim prema Vama nikakvo posebno nepovjerenje. Do sada smo razgovarali otprilike osam sati. Upoznao sam Vašu majku, Frederic ju je upoznao. No, unatoč tome, i dalje ne osjećam dovoljnu sigurnost. Što, dakle, možemo učiniti?

- Problem je što mi više nemamo službenih medija. Twitter nam je trajno blokirao račune. Pokušali smo se prebaciti na druge društvene mreže, no i ondje se u pravilu događa isto. Gase ih na dnevnoj bazi, ponekad svaki sat. Trenutačno nemamo na raspolaganju medij preko kojega bismo mogli službeno objaviti Vaš posjet.

Postoji li mogućnost da poziv zajedno s jamstvom predate nekoj uvaženoj muslimanskoj ličnosti? Uostalom, ona ne mora u svakoj točki dijeliti vaše mišljenje.

- Komu, na primjer?

Na umu imam jednu osobu koju IS poznaje, a kojoj bi se poslalo pismo i ona bi ga mogla objaviti u kriznoj situaciji.

- U međuvremenu ste dobili pismo s najviše instancije, iz kalifova ureda. Kalif je osobno dopustio Vaše putovanje. Mi ćemo se toga sporazuma pridržavati. Čak i ako na mene padne bomba. Hoću reći, Vaša obitelj, Vaši prijatelji sigurno znaju da Vi sve možete objaviti u medijima diljem svijeta, pa nam Vaše stradanje nije u interesu.

Ostaje glavni problem, a to je da nitko ne može dokazati autentičnost toga jamstva. Jer to bi se sve moglo i lažirati. Morate smisliti nešto što će biti još uvjerljivije. Na kraju krajeva, u pitanju je glava na ramenu.

Imam još i dva kratka činjenična pitanja. Prvo: s koliko ste ljudi

'Kalif je osobno dopustio Vaše putovanje. Mi ćemo se toga sporazuma pridržavati. Čak i ako na mene padne bomba. Vi sve možete objaviti u medijima diljem svijeta pa nam vaše stradanje nije u interesu'

osvojili Mosul? Ja procjenjujem s dvije tisuće. No, bio sam zbog te navodno premale brojke izložen žestokoj kritici u javnosti.

- Dvije tisuće? Nikako! U osvajanju Mosula sudjelovalo je 183 ljudi. Mnogi to ne mogu ni zamisliti. Nisu nam potrebne velike vojske. Nego vjera u nešto mnogo veće. U Alaha. Vama je to teško razumjeti. Vi govorite o svjetovnim stvarima. Mi govorimo o duhovnim događajima. Mogao bih vam ispričati priče koje bi Vama bile posve nezamislive. Na primjer, kako smo prodrli do Anbara. Iračka je vojska pokušala zaustaviti braću. Pucala je na njih teškim topništvom. Naši su se borci htjeli bilo kamo skloniti. Ugladali su samo nekoliko kuća. Puni trkom odjurili su onamo ne bi li stigli u zaklon. A Iraci? Što su oni učinili? Pomislili su da jurišaju na njih, obuzeo ih je strah i odmaglili su. Alah je stalno bio s nama.

Drugo se pitanje odnosi na naš posljednji razgovor. Tada ste rekli da šijiti imaju mogućnost prijeći na sunitstvo. Ako to ne bi učinili, čeka ih smrt. Što je s kršćanima koji ne bi htjeli plaćati džizju?

- Snašlo bi ih isto.

I oni bi bili ubijeni?

- Da.

A isto bi vrijedilo i za muslimane koji, prema vašem tumačenju, ne bi prešli na sunitstvo vjeroispovijest?

- Islamske pravne okolnosti su s tim u vezi drukčije. Šijiti se smatraju odpadnicima od islama. Zbog svojeg idolopoklonstva, štovanja pokojnika i čega već sve smiješnoga ima inače u njih. Oni nemaju mogućnost plaćati džizju. Za razliku od kršćana i Židova, šijiti imaju samo dvije mogućnosti. Ili će prihvatiti islam i dobrovoljno se pokajati zbog onog što su činili ili će biti ubijeni.

A što ako je netko musliman u Njemačkoj? Iznijeli ste kritiku da muslimani u Njemačkoj miješaju svoju religiju s demokracijom i sekularizmom. No, oni sebe vide kao prave muslimane. Ako bi sada IS-u rekli da im je vaša vjera prestoga, izgubili bi pravo na život i bili bi ubijeni?

- Točno! Stvar je jednostavna. Ako netko sada kaže da je musliman, ali i da je demokrat, onda nije musliman. Biti musliman znači biti predan Alahu. Jedno od devedeset i devet Alahovih imena je i Al-Hakam. To znači da On donosi zakone. Nitko si ne može pripisati istu odliku koju je Alah sebi pripisao. Drzne li se netko donositi zakone, pripisao si je Alahovu povlasticu. Tako je postao odpadnik. To je sasvim jednostavno načelo. Bez mnogo filozofije.

Hoću li imati mogućnost u „Islamskoj Državi“ razgovarati o tim pitanjima s kompetentnim ljudima?

- Svakako! No, dobro je da ste to spomenuli. Najbolje bi bilo da sastavite mali scenarij. Što biste sve rado učinili. S kim biste se rado susreli, koje biste ustanove rado posjetili itd. Ja ću to još prosljediti prije Vašega putovanja pa ćemo vidjeti što možemo učiniti.

Koje je nacionalnosti načelnik odjela za medije?

- To Vam ne smijem reći. (Smijeh) U svakom slučaju, načelnik

SUGOVORNIK Abu Katada rekao je novinaru da će moći razgovarati s 'upućenim ljudima', ali ne i s Abu Bakr al-Bagdadijem (lijevo) ili Al-Adnanijem (desno) koji su kasnije ubijeni

odjela za medije nije Abu Talha al-Almani, kao što piše u Wikipediji. No, više Vam informacija o tome ne mogu dati.

Smijem li u „Islamskoj Državi“ sam hodati gradom?

- Mislim da će uz Vas biti netko radi Vaše zaštite. Ne želimo da nekome tko Vas poznaje i tko je čuo da ste tu padnu gluposti na pamet i upropasti cijeli naš sporazum. Zbog toga će uz Vas uvijek biti dva čovjeka. Naravno, neće Vas pratiti u stopu. No, mislim da će biti u Vašoj blizini kad izađete.

No, moći ću razgovarati sa stanovnicima, a da nitko ne stoji odmah pokraj i drži im strojnicu pod nosom?!

- Da, naravno. Moći ćete razgovarati sa stanovnicima. Ta vidjeli ste na Vice Newsu da je taj razgovarao u džamiji s ljudima.

Razgovarali ste k tome opet sa zapadnjacima, protivno svom obećanju. Čak je snimljen i intervju.

- Da, ali to nije bilo službeno. To je netko nešto izveo s BBC-jem. Putem Skypea. Ne znam jeste li to gledali. Nažalost, problem je što se mnogi miješaju u ono što ih se ne tiče. No, svi su kažnjeni.

Smijem li, što se toga tiče, prenoćiti u hotelu? Da ne bismonekog previše žuljali.

- Problem je u tome što više nemamo hotela. Imali smo neke, no svi se koriste za nešto drugo, kao upravne zgrade ili za stanovanje.

Kako ću doći do točnog graničnog prijelaza?

- Morate u turski grad Gaziantep. Taksijem ili autobusom. Ostatk putaćemo Vas mi preuzeti. Doći ćemo po Vas.

Moram se još jedanput vratiti na Kobani. Ovdje je to izrazito prisutno u medijima. Kažu da kontrolirate još samo 30% grada.

- Za nekoliko će se dana, *inšallah*, dobro začuditi. Kad preuzmemo cijeli grad. Makar Amerikanci bombama sve spravili sa zemljom.

No, zašto ste se toliko usredotočili na taj grad? Izgubili ste mnogo boraca.

- Kurdski pešmerge u Iraku još su od Sadama Huseina saveznici Sjedinjenih Američkih Država. A geografski gledano, Kobani leži usred našeg područja. Kurdski PKK ima vrlo žilave borce. Tad smo sami sebi rekli: Dobro, sad smo sa svoga područja protjerali gotovo sve nusađrite. To ćemo učiniti i s PKK-om, a onda i dalje.

Strateški ne razumijem vašu odluku. Gerila, koja koncentrirala toliko boraca na jednome mjestu koje se može i snažno bombardirati, prava je rijetkost.

- No, u tome se ponovno ogleda licemjerje Zapada. PKK i njegov sirijski izdanak YPG sada su zapadni saveznici. Iako ih posvuda na svijetu službeno smatraju terorističkim organizacijama. Ti isti Nijemci i Amerikanci. A ipak im se isporučuje oružje i oprema i što sve ne.

Uostalom, već smo došli do prvih ručnih granata, prvih MG36-ica, ratni plijen! I nekoliko bacača raketa Milan. Vaše isporuke oružja na kraju uvijek budu nama na korist. Možete mirne duše baciti još oružja. Mi ćemo ga rado zaplijeniti.

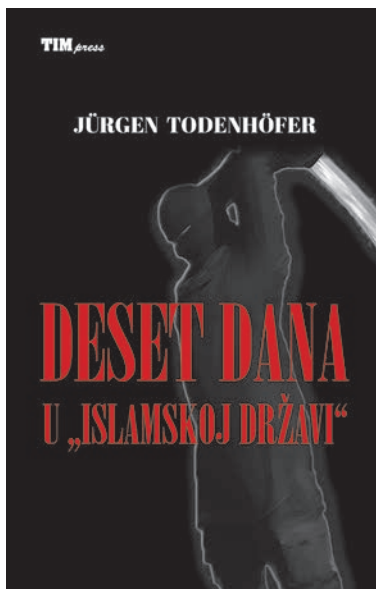
Ovo bi, dakle, bilo sve za danas. Najvažnije je rečeno. Pobrinite se da dobijemo jamstvo čija se autentičnost može provjeriti. Sve mora biti profesionalno. Javit ću Vam se. Kao što vidite, već sam pustio bradu.

Nekoliko dana poslije, 2. studenog 2014., ponovno smo razgovarali:

Gdje ste?

- U Raki.

Na mom se računalu vidi se da ste u Turskoj.

JÜRGEN TODENHÖFER PO POVRATKU iz 'Islamske države' izjavio je: 'Mora se biti ondje kako bi se razumio fenomen ISIL-a. Ako ih želi pobijediti, čovjek mora upoznati svoje neprijatelje'. Njegovu knjigu 'Deset dana u 'Islamskoj državi'' u Hrvatskoj je nedavno objavio TIMpress

- Moguće.

Ali, nećete valjda sad još osvojiti i Tursku?

- Ah, doći će i to na red.

No, oni su navodno ipak vaši tajni saveznici.

- Kako mogu biti naši saveznici kad su povezani s Amerikancima?

No, Turci to ne čine svojom voljom. Prisiljeni su. Na početku nisu htjeli propustiti ni pešmerge.

- Sada su upravo propustili borce PKK-a.

Da, zato što je pritisak bio prevelik. Američki pritisak. Turska je članica NATO-a.

Na Vaš poticaj poslao sam Vam poruku elektroničkom poštom o tome kako da potvrdimo autentičnost Vašega poziva. Cijenio bih Vaš odgovor.

- Razgovarao sam o tome sa svojim pretpostavljenim.

U svakom slučaju, neće ići s medijima koje ste naveli, Al- Džezirom i Al-Arabijom. Možemo Vam ponuditi objavu Vašeg poziva putem nama bliskih računala na Twitteru.

No, vaši se računi na Twitteru neprestano mijenjaju. Mogli biste reći da je to netko podijelio na Twitteru, ali da to niste bili vi. A ako bih pismo dao Al-Džeziri i da ga onda oni objave?

- Zašto nužno Al-Džezira ili Al-Arabija? Nama je važno da oni ne budu prvi izvori. Ne surađujemo s njima. Zato što su oni veliki lašci koji imaju prevelik utjecaj na neke Arape. Što se tiče drugih novinskih agencija ili televizijskih kuća, nema nikakvog problema. Možete slobodno objaviti kod njih. Ili također na svojoj stranici na Facebooku.

Hoće li, osim s Vama, biti i razgovora s drugim pripadnicima IS-a? Ne zanima me kakva je vaša organizacija na prvi pogled, želim prikazati kako stvari zaista stoje. Ima li i drugih s dubinskim uvidom u situaciju?

- Što se tiče određenih područja, moći ćete se naći s upućenim ljudima. No, kad su u pitanju Abu Bakr al-Bagdadi ili al-Adnani, mislim da do toga neće doći.

Zašto?

- Od takvog sastanka ne vidimo baš nikakvu korist. Ili od intervjua. Jasno je i bjelodano što želimo i radimo. Nisu potrebni još i intervjui s vodstvom da bi se nešto konkretiziralo. Vjerujem da su već mnogi političari u intervjuiima kazali stvari koje svijet prije nije razumio. I tako su mnogo toga postigli.

Postoji li mogućnost da se izbliza prate borbene akcije?

- Da, ako to želite. Možda biste se mogli odvesti do Kobanija i poblize promatrati ako Vam dotad ne bude sve jasno.

Moguće je jednostavno se odvesti onamo?

- Da, naravno, to je na našem području. Na našoj je strani sve oslobođeno i sve otvoreno. Možete sve do crte bojišnice, ako želite.

Koliko je Raka udaljena od Kobanija?

- Ne znam točno, no mislim da je otprilike dvjesto kilometara. Mora se računati s dva i pol sata vožnje automobilom.

Zasad malo ljudi zna da putujem u IS. No, ta mi neolicina uvijek govori dvije stvari. Prvo: Nećete uopće moći slobodno razgovarati, niti ćete ikada dobiti otvoren odgovor. I drugo: Što oni žele od Vas? Jer nešto sigurno žele. Kako možete samo tako otići onamo?

'U osvajanju Mosula je sudjelovalo 183 ljudi. Mnogi to ne mogu ni zamisliti. Nisu nam potrebne velike vojske. Nego vjera u nešto mnogo veće. U Alaha'

'Bombardirao je Al-Asad. Sada se malo opustio i usredotočio na Alep. Kod nas u ovom trenutku bombe za njega bacaju Amerikanci'

- Naravno da ćete moći razgovarati s ljudima, a da nitko ne stoji u neposrednoj blizini ili vrši pritisak na te ljude. Kad budete ovdje, jako brzo ćete vidjeti da u gradu ima mnogo muhadžira, odnosno inozemnih boraca. Čak i da ste sami, uvijek bi netko od nas bio u blizini.

Pitao sam još i za smještaj.

- Pripremili smo stan koji ima sve što Vam je potrebno. U svakom slučaju, sve je spremno. Kao što sam Vam već kazao, hotela nažalost nema. Koriste se za nešto drugo. Teroristička je branša..., ah, turistička je branša mrtva.

Što ste to upravo rekli? Teroristička je branša mrtva?

- Ne, teroristička branša upravo cvjeta.

Dakle, trenutačno nemate mnogo turista.

- Ne, ne baš mnogo.

Što je i razumljivo. Imate li što protiv toga da održavate vezu s inozemstvom dok boravim kod vas?

- Mislim da tomu ništa ne stoji na putu. Tu je bezbroj internetskih kafića.

Koliko boraca imate u ovom trenutku? Navode se različite brojke. Je li brojka 35.000 i dalje točna?

- Iskreno rečeno, ne bih Vam mogao navesti točan broj. Mi smo osobno utvrdili da organizacija Human Rights Watch uvijek ima zaista vjerodostojne brojke. Još tijekom cijelog sukoba u Siriji. Ne znam odakle ih točno dobivaju. No, što se tiče mrtvih i ranjenih, njihove su brojke uvijek ispravne. Ne znam navode li i broj boraca.

Sad bismo trebali razgovarati o točnom terminu. U svojoj ste elektroničkoj poruci rekli da je prije nekoliko dana Raka bila žestoko bombardirana. Je li to prepreka putovanju?

- Zbilja ne. Bombardirali su dvije zgrade. Nisu bile previše udaljene od moga boravišta. Zato smo i izgubili puno vremena. Prije svega, iz sigurnosnih razloga. Što se tiče trenutačne situacije, nije se puno toga promijenilo. Bombardirao je Asad. Sada se malo opustio i usredotočio na Alep. Kod nas u ovom trenutku bombe za njega bacaju Amerikanci. Situacija je takoreći ista kao i prije.

Moram li na nešto paziti kako mi netko ne bi otkrio položaj?

- Amerikanci?

Da. Nije baš zabavno ako će me moći pratiti iz metra u metar.

REAGIRANJE

'Za Veljka Marića nije donesena pravomoćna sudska presuda radi nasilja u obitelji'

Stranka je dana 20. rujna 2016. godine u tjedniku Nacional, na stranicama 13, 14 i 15, pod Naslovom „VELJKO MARIĆ zbog obiteljskog nasilja ponovno završio u zatvoru“, u kojem članku se govori o navodnom počinjenom nasilju u obitelji od strane stranke. Kao i navodno počinjenim kaznenim djelima, pročitala djelove članka koji su nesitniti, a koji dijelovi glase:

„Kako Nacional doznaje od izvora iz braniteljskih krugova, Veljko Marić pretukao je svoju suprugu Marijanu Marić prije desetak dana.“

„...upravo je Nacional prvi pisao da Veljko Marić nije „samo“ počinitelj ratnog zločina ubojstva 66-godišnjeg civila, već osoba koja je u više navrata bila u ozbiljnim problemima sa zakonom.“

„...da je Marić još u vrijeme Jugoslavije bio osuđen na višegodišnju zatvorsku kaznu zbog pljačke i oružanog napada na policajca.“

„Nacionalov izvor tvrdio je da je Marić 80-ih bio osumnjičen za razbojstvo u Župnom dvoru te da je za njim zbog toga tragala policija. Prema tvrdnjama upućenog izvora, Marića je tijekom te potrage u blizini Grubišnog Polja zaustavila policijska patrola. Kad je spustio prozor na vratima svoga automobila, Marić je bez upozorenja pucao u policajce.“

„Tvrdi se da je taj po svemu sudeći bezopasni mladić ubijen jer je bio svjedok jedne pljačke koja se u lokalnim krugovima pripisivala opet Veljku Mariću.“

„Nacionalov izvor tvrdi da je nekoliko puta osobno čuo Marića kako se po lokalnim kafićima hvali da je Cvilija presjekao rafalom iz puške.“

„Prema tvrdnjama tog svjedoka, gradom je vladala potpuna šutnja zbog straha od Veljka Marića, kojemu su u lokalnoj sredini pripisivali i broje pljačke kuća.“

„Mariću i Jumbu pripisivao se šverc oružja, do kojeg su navodno došli nakon pada vojarne u Daruvaru.“

„Izvor Nacionala tvrdi da se Marić u to vrijeme bavio i švercom stoke. Moguće je da su te sporne aktivnosti, prema uvjerenju izvora Nacionala, bile i razlog drugog ubojstva koje izvor Nacionala također pripisuje Veljku Mariću.“

„Nedugo nakon njihova nestanka pojavile su se indicije da je u Tvrdorijekin nestanak mogao biti umiješan Veljko Marić s nekoliko pomagača...“

„Nedugo nakon njihova nestanka pojavile su se indicije da je u Tvrdorijekin nestanak mogao biti umiješan Veljko Marić s nekoliko pomagača...“

„U Grubišnom Polju neko vrijeme neformalno se priprećivalo kako je Marić, navodno, sa svojim pomagačima čak i mučio Tvrdorijeku ne bi li mu otkrio gdje je sakrio 40.000 njemačkih maraka, ali nisu uspjeli doći do te informacije.“

„Sjedeći incident s kojim se pokušava povezati Veljka Marića dogodio se u veljači ili ožujku 1991. kad je u jednom kukuruzištu ubijen mladić Vladimir Kučera...“

„Spreman sam istražiteljima ispričati tko mi je potvrdio da je upravo Veljko Marić otišao u kukuruzište, nakon čega se čulo nekoliko pucnjeva. Iste te osobe ispričale su mi da je nakon povratka Marić pred njima izjavio da ga je Kučera napao bajunetom, iako je svima bilo jasno da je mladić bio ranjen i nesposoban za takav napad.“

„U lokalnim krugovima pripisivalo mu se da je nakon toga neko vrijeme nastavio živjeti od preprodaje ukradene robe, a svoj "biznis" navodno je pokušao proširiti i na Daruvar, ali ondje je naišao na

malo organiziraniju kriminalnu skupinu koja je u njemu vidjela konkurenciju. Tvrdi se da je u to vrijeme Marić zbog toga bio pretučen...“

„Nacionalov izvor tvrdi da, suprotno iskazu nekih svjedoka, pa i samog Veljka Marića, tu nije bila riječ o akciji čišćenja, nego je nekoliko vojnika krenulo u pljačku napuštenog sela u kojem je ostalo tek nekoliko starijih osoba.“

Stranka prije svega ističe da su neistiniti citirani djelovi predmetnog članka iz razloga što protiv stranke nikada nije donesena pravomoćna sudska presuda radi navodnog počinjenja nasilja u obitelji prema supruzi Marijani, kaznenog djela višestrukog ubojstva, ubojstva iz koristoljublja, neovlaštenog posjedovanja i preprodaje oružja, neovlaštene preprodaje stoke, teške krađe, razbojstva, protupravnog oduzimanja slobode, zločin protiv čovječanstva, te se stranka sukladno članku 28. Ustava Republike Hrvatske ima smatrati nedužnom i nitko je ne može smatrati krivom dok se eventualno pravomoćnom sudskom presudom ne utvrdi krivnja.

Točno je da je stranka u Republici Srbiji, presudom Višeg suda u Beogradu, Odjel za ratne zločine, osuđena za ubojstvo Petra Sijepčevića,

no protiv stranke se nikad nisu vodile istrage niti pokretali bilo kakvi sudski postupci radi ostalih kaznenih djela za koje se u predmetnom članku navodi da se povezuju s strankom.

U predmetnom članku Naslov se poziva na određene izvore, no iskaze tih izvora ne potvrđuje niti jednim materijalnim dokazima da je za navedena kaznena djela protiv stranke barem pokrenut kazneni postupak ili donesena bilo kakva presuda.

Nadalje, Naslov je prilikom objavljivanja predmetnog članka propustio kontaktirati suprugu stranke, jer bi od supruge stranke sasvim sigurno dobio neposredna saznanja da stranka nije pretukla suprugu, a isto tako da je Naslov kontaktirao samu stranku radi provjere istinitosti citiranih navoda stranka bi sasvim sigurno Naslovu predložila dokaze koji bi u cjelosti opovrgnuli navodne izvore Naslova.

Isto tako Naslov je mogao kod nadležnih institucija provjeriti da li se protiv stranke ikada vodila ili vodi istraga zbog navodnih kaznenih djela koja se u predmetnom članku povezuje s strankom, kao i što je iz istog razloga mogao od nadležnog suda i Državnog odvjetništva dobiti informacije da li je protiv stranke za bilo koje od navedenih dijela podignuta optužnica.

Protiv članka 19. st. 4. crtica 2. i st. 5. Zakona o rehabilitaciji Naslov poziva stranku radi počinjenja kaznenog djela pokušaja ubojstva i nanošenja teške tjelesne ozljede tijekom 80-tih godina, iako je za navedeno kazneno djelo nastupila rehabilitacija te se stranka ima smatrati neosuđivanom.

Radi svega navedenog moja stranka odbacuje citirane dijelove predmetnog članka kao neistinite, te si pridržava pravo pred nadležnim sudom pokrenuti postupak radi naknade štete.

Slijedom navedenog, stranka po svom punomoćniku moli da Naslov sukladno svemu predhodno nevedenom objavi ispravak spornih informacija, te podredno da Naslov objavi ispriku, ukoliko ispravak nije moguć.

U Daruvaru, 17. listopada 2016. godine

Stranka po punomoćniku, Zajednički odvjetnički ured, Jovan Doneski, Perica Medaković, Nera Kaucki i Bojan Doneski